

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7538/2022
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле – противтужене АА из села ..., чији је пуномоћник Милка Цанић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Душко Никодијевић, адвокат из ... и туженог СЗТР „ТН-Ц-С“ Јагодина, предузетника ВВ из ..., чији је привремени заступник Милош Арсић, адвокат из ..., по тужби ради предаје у државину и по противтужби ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 987/21 од 03.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог – противтужиоца ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 987/21 од 03.02.2022. године у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог – противтужиоца ББ изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 987/21 од 03.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 69/16 од 28.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да се исели са свим својим стварима из двособног стана тужиле, површине 53м², на ... спрату, стан број ..., који се налази у улици ... број ..., у оквиру стамбено-пословне зграде саграђене на кат. парц. бр. .. КО Јагодина, као и да исти преда тужилји у државину, а друготужени СЗТР „ТН-Ц-С“ Јагодина, предузетник ВВ из ..., да наведени стан ослободи од свих лица и ствари и у исправном стању преда тужилји у државину. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог – противтужиоца да се утврди да је он искључиви власник двособног стана, ближе означеног у ставу првом изреке, на основу писменог уговора о купопродаји непокретности закљученог дана 03.06.2009. године између продавца СЗТР „ТН-Ц-С“ ВВ, предузетника из ..., са једне стране и ББ из ..., са друге стране као купца, што су друготужени ВВ, предузетник, као продавац и противтужена АА, као формални и фиктивно уписани власник предметног стана, дужни да дозволе и трпе, те да се тужилац на основу ове пресуде упише као власник на описаном стану у катастру непокретности у Јагодини; да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство уговор о купопродаји непокретности закључен дана 03.02.2011. године, оверен код Основног суда у Јагодини под бројем Ов 686/11 између ВВ, предузетника,

власника СЗТР „ТН-Ц-С“, Јагодина као продавца и АА као купца с друге стране, што су тужени дужни да признају и трпе последице поништаја уговора. Ставом трећим изреке, тужени су обавезани да тужиљи надокнаде парничне трошкове у износу од 534.770,00 динара, а ставом четвртим изреке, тужилца је обавезана да привременом заступнику друготуженог Милошу Арсићу, адвокату из ..., на име заступања исплати износ од 81.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 987/21 од 03.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог – противтужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу који се односи на туженог ББ, ставу другом и ставу трећем изреке у делу који се односи на туженог ББ. Ставом другим изреке, одбачена је жалба туженог ББ у делу у коме је изјављена против става првог и трећег изреке првостепене пресуде, а који се односе на туженог СЗТР „ТН-Ц-С“, Јагодина, предузетника ВВ, као недозвољена. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог ББ за накнаду трошкова поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је жалба одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена, тужени - противтужилац ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права од стране нижестепених судова, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да овај суд о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404 став 1 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) прописано је да је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о супротстављеним захтевима тужилце – противтужене за иселење из стана, односно захтеву туженог – противтужиоца за утврђење његовог права својине на овом стану и утврђење ништавости купопродајног уговора, којим је тужилца од друготуженог купила стан и уписала се као његов власник у јавној евиденцији непокретности. Код утврђених чињеница да је тужени био у поседу стана на основу неовереног купопродајног уговора са друготуженим као продавцем, те да уговор није у целости испуњен, а да је тужилца – противтужена са друготуженим, као продавцем, закључила пуноважан купопродајни уговор, који је у целости реализован и на основу ког се у јавној евиденцији непокретности она уписала као власник, при чему је тужилца оправдано веровала да тужени користи стан као закупац, одлуке нижестепених судова засноване су на одредбама чланова 33. и 37. Закона о основама својинскоправних односа и члана 12. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене судске заштите, утврђене чињенице и разлоге на којима је заснована правноснажна пресуда, Врховни касациони суд је нашао да је побијана пресуда у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда у битно истоврсним чињеничним ситуацијама. Тужени – противтужилац уз ревизију није прилажио правноснажне одлуке суда које би потврдиле различито поступање судова у битно истоврсним ситуацијама, а на околност

потребе уједначавања судске праксе, односно разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предметни спор је имовинскоправне природе, тужба је поднета суду дана 05.10.2012. године и вредност предмета спора по тужби је 30.000,00 динара. Противтужба је поднета дана 30.03.2013. године и вредност предмета спора по противтужби је 2.850.000,00 динара. Овако означене вредности супротстављених захтева не прелазе имовински цензус предвиђен напред наведеном одредбом, па ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**